

Odpowiedź do zadania – Kolokwium z prawa karnego OIRP Szczecin 2023 r.

Prawidłowym rozwiązaniem zadania było sporządzenie apelacji od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 17 lutego 2023 r.

Apelacja powinna zostać skierowana do Sądu Okręgowego w Szczecinie za pośrednictwem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód, zawierać datę pomiędzy 01.03.2023 r. a 15.03.2023 r., sygn. akt V K 555/22, oznaczenie strony – oskarżyciela posiłkowego Dariusza Drawicza, podpis radcy prawnego Roberta Ryża oraz adnotację o załącznikach.

Apelacja powinna zostać wywiedziona w całości na niekorzyść oskarżonego.

W apelacji należało podnieść zarzuty:

1. art. 439 § 1 pkt 2 kpk – bezzwzględna przesłanka odwoławcza – sędzia wydający wyrok nie był obecny na całej rozprawie,
2. art. 438 pkt 2 kpk – obraza przepisu postępowania – tj. art. 411 § 1 kpk poprzez wydanie wyroku 15 dni po zamknięciu przewodu sądowego, co miało oczywisty wpływ na treść orzeczenia, ponieważ upłynął zbyt długi okres pomiędzy zapoznaniem się przez sąd z dowodami a orzekaniem,
3. art. 438 pkt 1 kpk – obraza przepisu prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, to jest art. 157 § 2 kk poprzez jego zastosowanie i art. 157 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy sąd poczynił prawidłowe ustalenie faktyczne, że naruszenie funkcji nosa pokrzywdzonego trwało powyżej 7 dni,
4. art. 438 pkt 1a kpk – obraza przepisu prawa materialnego w innym przypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, to jest art. 69 § 1 kk poprzez jego zastosowanie i warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu, podczas gdy jedna z przesłanek zastosowania tego przepisu nie została spełniona – orzeczona kara pozbawienia wolności przekraczała jeden rok,
5. art. 438 pkt 1a kpk – obraza przepisu prawa materialnego w innym przypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, to jest art. 46 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie i nieorzeczenie obowiązku naprawienia szkody, podczas gdy wobec skazania sprawcy i złożenia w terminie ustawowym wniosku i wykazania rzeczywiście zaistniałej szkody majątkowej (wbrew twierdzeniu sądu szkoda ta wynikała wprost z przestępstwa) orzeczenie tego obowiązku było obligatoryjne;

W razie postawienia zarzutu z pkt 1 – apelacja powinna zawierać wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na wystąpienie bezzwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 kpk (art. 437 §2 zd. 2 kpk).

W razie braku zarzutu z pkt 1, a postawienia zarzutu z pkt 2 – apelacja powinna zawierać wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości (art. 437 §2 zd. 2 kpk *in fine*)

W razie braku zarzutów z pkt 1 i pkt 2, a postawienia zarzutów z pkt 3, 4 i 5 – apelacja powinna zawierać wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez odpowiednio:

- zakwalifikowanie czynu oskarżonego z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i wymierzenie mu kary na podstawie art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk – zarzut z pkt 3,
- uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pobawienia wolności oraz
- w konsekwencji – o obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby – zarzut z pkt 4,
- zasądzenie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 727 zł na rzecz Dariusza Drawicza
- zarzut z pkt 5.

UWAGA:

Sąd dopuścił się także obrazy przepisu postępowania – tj. art. 399 § 1 kpk poprzez brak uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu ALE zmiana kwalifikacji prawnej dokonana przez sąd (z podanej w akcie oskarżenia na przyjętą w wyroku) nastąpiła na niekorzyść oskarżonego, wobec czego oskarżyciel posiłkowy (jego pełnomocnik) nie miał *gravamen* do zaskarżenia tego uchybienia.

